

Nr 136

Av herr **Hedin m. fl.**, angående värdebeständig placering av kyrkliga fonder.

(Lika lydande med motion nr 108 i Första kammaren)

Frågan om värdebeständig placering av kyrkans fonder är ett brännande problem inom den kyrkliga administrationen, av största betydelse både för de lokala sammanhangen och för kyrkan i stort.

1958 års kyrkomöte behandlade detta ärende i anledning av en motion nr 39 av herr Hassler, Ove, som pekade på de betydande kapitalförluster som uppstår genom otillfredsställande former för placering av kyrkans medel. Placering i aktier i vidare omfattning skulle så t. ex. vara förmånlig.

Första tillfälliga utskottet vid samma kyrkomöte ansåg det »vara mycket angeläget att bättre möjligheter skapas för värdebeständig placering av kyrkofondsmedel» och tillstyrkte motionärens förslag. Kyrkomötet beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Enligt direktiven för 1960 års boställsutredning skall frågan om prästlönefonder ägnas uppmärksamhet.

Prästlönefondernas sammanlagda kapitalbelopp överstiger nu 70 miljoner kronor. Kyrkofondens behållning varierar något men torde i medeltal uppgå till ungefär 80 miljoner kronor.

Dessutom förvaltas i församlingarna gravfonder, som avsatts enligt 7 § i 1916 års lag angående nyttjanderätt till gravplats. Dessa fonders sammanlagda kapital torde vara betydligt. Slutligen förvaltar kyrkliga institutioner, såsom församlingar, pastorat, domkapitel, stiftsråd och kyrkans centrala styrelser, donationsmedel till högst betydande belopp.

Gällande föreskrifter angående placeringen av dessa kapital — i den mån det finns föreskrifter för fonder av skilda slag — är rätt varierande men har det gemensamt, att medlen i regel skall placeras i fordringar med bestämt värde i kronor. Det finns vissa möjligheter att få tillstånd att placera på annat sätt, men dessa möjligheter har i praktiken icke utnyttjats i nämnvärd omfattning.

Det är uppenbart, att de kyrkliga fonderna på grund av nu angivna förhållanden är utsatta för en fortgående värdeförstöring. Detta länder ibland till nackdel för de ändamål, för vilka fondmedlen är bestämda, men i stor utsträckning medför förhållandet, att ändamål, som bort tillgodoses med fondavkastning, i stället måste täckas med skattemedel. Det må vara tillräckligt att erinra om att prästers och kyrkomusikers löner är reglerade och måste täckas genom församlingsavgifter och allmän kyrkoavgift, dvs.

ytterst genom den allmänna kommunalskatten, i den mån kyrkofondens och prästlönefondernas avkastning ej förslår därtill.

Det synes finnas skäl till att ta upp frågan om de kyrkliga fondernas placering till utredning. Beträffande fonder, som förvaltas av staten, har en sådan utredning ju redan igångsatts.

På grund av vad nu anförts får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en allsidig utredning angående kyrkliga fonders placering på sätt, som skyddar dem mot värdeförlust i följd av ändringar i penningvärdet.

Stockholm den 23 januari 1961

Carl Eric Hedin

Ulla Lidman-Frostenson David Svenungsson Lennart Stiernstedt

Tage Magnusson Märta Boman Fredrik-Adolf Hamilton